

## USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **J. S.**, narozená X  
sídlem X  
zastoupená JUDr. Kamilem Jelínkem, advokátem  
sídlem Dominikánské náměstí 656/2, 602 00 Brno

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**  
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

za účasti osoby **V. K.**, narozený X  
zúčastněné na řízení: bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2026, č. j. KUUK/048406/2026,  
o návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření,

**takto:**

- I.** Návrh na vydání předběžného opatření **se zamítá.**
- II.** Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na vydání předběžného opatření, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

### Odůvodnění:

- Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2026, č. j. KUUK/048406/2026, kterým žalovaný změnil výrokovou část rozhodnutí Městského úřadu Žatec (dále jen „stavební úřad“) ze dne 31. 10. 2024, č. j. MUZA 7115/2021, tak, aby bylo přímo ve výroku rozhodnutí uvedeno, že příslušnost stavebního úřadu je stanovena § 30 odst. 1 písm. f) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s jeho přechodným ustanovením (§ 330 odst. 1) stavební úřad postupoval podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“). Ve zbylé části zůstalo rozhodnutí stavebního úřadu beze změn.
- Stavební úřad rozhodnutím ze dne 31. 10. 2024 k žádosti stavebníka V. K. podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona dodatečně povolil stavbu „*Venkovní posezení a sociální zařízení, X č.p. XA*“ na pozemku st. p. č. XB v k. ú. X.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Žalobkyně v žalobě současně navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, kterým uloží stavebníkovi, aby se zdržel jakékoliv další realizace nebo užívání stavby rozšíření restaurace na pozemku st. p. č. XB v k. ú. X, a to v rozsahu, v jakém tato stavba zasahuje do práv žalobkyně, zejména aby se zdržel jakýchkoli činností, které by bránily žalobkyni v dokončení její stavby a v řádném užívání její nemovitosti, a to až do pravomocného skončení řízení o žalobě.
4. Žalobkyně v návrhu uvedla, že důvodem pro vydání předběžného opatření je zejména pokračující zásah do užívání stavby v jejím vlastnictví, který se projevuje nejen omezením jejího práva nemovitost řádně užívat, ale i faktickou nemožností dokončit vlastní stavební úpravy (zejména osazení oken a provedení zateplení). V důsledku uvedeného současně dle žalobkyně hrozí vznik majetkové škody a postupné znehodnocování její nemovitosti jak z hlediska jejího stavebně-technického stavu, tak z hlediska její tržní hodnoty. Bez této dočasné úpravy poměrů by nešlo účinně zabránit dalším negativním dopadům, které by mohly být v budoucnu jen obtížně napravitelné. Zdůraznila, že je současně zřejmé, že požadovaná zatímní úprava poměrů má přímou souvislost s předmětem řízení, neboť směřuje k zamezení dalšího nelegálního užívání a pokračování stavebních úprav směřujících k dalším změnám předmětné stavby. Tato potřeba je o to naléhavější, neboť i z rozhodnutí o dodatečném povolení stavby plyne, že stavebník dlouhodobě nerespektuje výzvy stavebního úřadu ke zjednání nápravy (např. ve vztahu k užívání venkovního posezení), přičemž za toto jednání mu byly opakovaně ukládány pokuty. Uvedené skutečnosti dle žalobkyně svědčí o tom, že dosavadní postup stavebního úřadu nebyl v zajištění dodržování povinností stavebníka efektivní, a zásahy do práv žalobkyně fakticky pokračují. Za této situace žalobkyně důvodně považuje za nezbytné, aby dočasnou úpravu poměrů nařídil zdejší soud, jehož rozhodnutí může mít na chování stavebníka větší dopad než výzvy stavebního úřadu, který vede předmětné řízení již více než 13 let.
5. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření navrhl jeho zamítnutí. Dle názoru žalovaného nejsou v projednávaném případě podmínky pro předběžné opatření naplněny, jelikož žalobkyně neprokázala skutečnost, že by jí výkonem napadeného rozhodnutí hrozila vážná újma dle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Především žalobkyně dle žalovaného neosvědčila existenci vážné újmy, která by odůvodňovala zatímní úpravu poměrů účastníků. Tvrzení žalobkyně spočívající v pokračujícím zásahu do užívání stavby v jejím vlastnictví, který se projevuje omezením jejího vlastnického práva nemovitost řádně užívat a nemožnost dokončit vlastní stavební úpravy, v důsledku čehož jí hrozí majetková škoda a postupné znehodnocování nemovitosti žalobkyně, nepředstavují újmu bezprostřední a nenahraditelnou. Jedná se o tvrzení obecného charakteru, která nejsou dostatečně konkretizována a doložena. Žalovaný zdůraznil, že předmětná stavba byla dodatečně povolena ve správním řízení, v jehož rámci byly její dopady na okolí posuzovány. Nejedná se tedy o nově vznikající zásah, který by vyžadoval bezodkladnou soudní ochranu. Nad rámec výše uvedeného žalovaný uvedl, že žalobkyně měla možnost domáhat se ochrany svých práv prostřednictvím návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby dle § 73 s. ř. s., který představuje primární prostředek dočasné ochrany.
6. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.
7. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným

opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

8. Soud při rozhodování o předběžném opatření podle § 38 s. ř. s. vychází v první řadě z tvrzení žalobce a z obsahu soudního spisu. Způsob, kterým soud předběžným opatřením zatímně upraví poměry účastníků, musí odpovídat povaze vztahů mezi účastníky a povaze důsledků, kterým má předběžné opatření zabránit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37). Smyslem a účelem předběžného opatření je zatímni úprava poměrů účastníků, případně třetích osob. Z citovaného § 38 s. ř. s. je nicméně zřejmé, že k takové úpravě poměrů je třeba přistoupit jen ve výjimečných případech, a sice hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímni úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením.
9. Vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka, který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby tento zásah, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné a procesní povahy, jehož účelem je zajistit, aby rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálně účinky na právní poměry účastníků, tím, že se dočasně zabráni intenzivním zásahům do jejich právní sféry. Předběžné opatření lze proto kdykoli zrušit nebo změnit (tj. rozšířit či zúžit rozsah omezení, která byla povinnému účastníkovi uložena), změní-li se poměry. Změna poměrů může samozřejmě vést i k tomu, že soud vydá předběžné opatření, které předtím – před změnou poměrů – nevydal, neboť tehdy shledal, že nejsou dány podmínky pro jeho vydání. V praxi půjde zejména o snahy správního orgánu proti vůli účastníka – soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost).
10. Jak vyplývá ze shora uvedeného, jednou z nejzásadnějších podmínek pro nařízení předběžného opatření je existence objektivní vážné újmy, která reálně účastníkovi řízení hrozí v případě, že by po dobu řízení před soudem nebyly upraveny poměry tak, že bude účastníkovi řízení či třetí osobě uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.
11. Žalobkyně ve stručném odůvodnění návrhu na vydání předběžného opatření spojovala vážnou újmu s tím, že pokračování užívání stavby způsobí faktickou nemožností dokončit vlastní stavební úpravy (zejména osazení oken a provedení zateplení). Žalobkyně blíže toto své tvrzení nijak nezdůvodnila, a tedy nekonkretizovala, v čem je nezbytné zatímně upravit poměry účastníků řízení. Zároveň žalobkyně nijak nedoložila, zda stavební úpravy teprve připravuje, zda má oprávnění stavební úpravy realizovat, tedy v jakém stavu realizace jsou jí tvrzené stavební úpravy.
12. Jak vyplývá z návrhu na vydání předběžného opatření, předmětná stavba již byla před mnoha lety vybudována. Lze poté souhlasit se žalovaným, že se v případě dotčené stavby nejedná o nově vznikající intenzivní zásah, který by vyžadoval bezodkladnou soudní ochranu. Ze zcela povšechných tvrzení žalobkyně, která nadto nebyla soudu ani nijak

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

doložena, přitom není vůbec zřejmé, že by jí dodatečně povolená stavba bránila v užívání její nemovitosti.

13. Soud zároveň konstatuje, že z rozhodnutí správních orgánů nijak nevyplývá, že by realizací stavby došlo k faktickému zásahu do konstrukcí nemovitosti žalobkyně. Z rozhodnutí správních orgánů tudíž plyne, že v případě realizace stavby nebude dotčeno vlastnické právo žalobkyně k její nemovitosti.
14. Z obecných tvrzení žalobkyně, která ani nijak neprokazovala, tedy nelze uzavřít, že by samotná existence stavby dle dodatečného stavebního povolení měla znamenat natolik intenzivní zásah do vlastnických práv žalobkyně, který by ve svém důsledku představoval vážnou újmu dle § 38 s. ř. s. Vzhledem k výše uvedenému proto soud návrh na vydání předběžného opatření výrokem I. tohoto usnesení zamítl.
15. Výrokem II. tohoto usnesení soud zároveň žalobkyni uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na vydání předběžného opatření ve správním soudnictví je dle položky 5 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 12. května 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.  
předseda senátu